

maa siges at medføre ikke alene Banfælgigheder og Anstrængelser, men ogsaa, at man paa et tidligere Stadium af sit Liv end ellers bliver medtagen paa Sundhed og Førlighed, saa at man ikke til sit Livs Ende kan vedblive at udføre sine Forretninger, saa er det efter min Overbeviisning Soldassistenternes; de ere stadig udsatte for Bind og Veir og Kulde etc., hvilket maaskee ikke saa meget forforter deres Liv, som det tidlig gjør dem aflægs; de Tæbeller, som det ærede Medlem kom frem med, ere ikke fyldestgjørende; hvad der er vigtigere for de Vedkommende, er, hvorlænge de kunne vedblive at være i arbejdsdygtig Stand ligeoverfor Staten. Jeg tror, at, hvis vi fik statistiske Meddelelser med Hensyn til dette — det ærede Medlem er maaskee istand dertil —, vil han finde, at Soldassistenterne blive tidlig angrebne af saadanne Svagheder etc., som de have paadraget sig i deres Tjeneste, og som bevirke, at de maae søge deres Ulfked forholdsvis langt tidligere end de Embedsmænd, som sidde paa et Contoir. Jeg vil haabe, at man for Soldassistenternes Vedkommende tager Hensyn dertil.

Ville: Jeg blev noget overrasket ved at høre det ærede Medlem fra Roeskilde (H. Hage) betragte det som et „personligt Angreb“ paa ham, at jeg ikke havde været enig i, hvad han udtalte. Derjom den Dpfattelse, der saaledes er gjort gjældende af det ærede Medlem, kunde siges at være rigtig, vilde vore Forhandlinger bestaae af en Række personlige Angreb; thi det er det ene Dieblif efter det andet Tilfældet, at en Taler erklærer sig uenig i, hvad en foregaaende Taler har ytret. Det ærede Medlem kom ikke alene tilfældig til at betegne det som et personligt Angreb; flere Gange vendte han tilbage til Udtrykket „personligt“ og gjorde endog Thinget en Udskyldning, fordi han maatte beskæftige sig med disse „personlige Spørgsmaal“. Jeg er ikke istand til at see, at der i det, jeg yttrede imod det ærede Medlems Meninger, laa Noget som helst, der knyttede sig til hans Person. Da nu imidlertid det ærede Medlem har fremsat tre bestemte Punkter, i hvilke jeg skulde have givet — som han udtrykte sig — mine Ut-

tringer en „personlig Adresse“ til ham, skal jeg tillade mig her at paavise, at jeg i alle disse Punkter paa en fuldstændig correct Maade har holdt mig til hans Ord, som de nu foreligge i Tidenden. Det ærede Medlem vilde ikke erkjende, at han havde betegnet Etillingerne i Soldfaget som meget sundere og bedre end at sidde i et Contoir, men det ærede Medlem har — jeg henviser til Spalte 3091 i Folkethingstidenden, som jeg jo forøvrigt ikke forrige Gang havde til min Raadighed — yttret, at han ikke paa nogen Maade kunde erkjende Rigtigheden af den almindelige Dom, som Udvalget havde sældet om det særlig Banfæltige og Anstrængende, som skulde være forbundet med Tjenesten for Soldvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd; thi, saavidt hans Skjon naaede, „er det at høre til Soldvæsenet en langt sundere og bedre Tilværelse end under lignende Bilkaar at være i de offentlige Contoirer“. Jeg har ikke i mine Uttringer gjort noget som helst Andet end holdt mig til disse Ord. Det ærede Medlem søgte nu idag nærmere at paavise de Grunde, hvorpaa han støttede hiin Paastand. Det var høist mærkelige Grunde. En af dem var den, at der var Tider paa Varet, f. Ex. om Vinteren, naar der laa Sne og Is i Havnen, hvor Soldvæsenet havde Ferie, og ligeledes Tider paa Sommeren, hvor Indflareringerne vare meget smaa, og hvor Soldembetsmændene derfor heller ikke vare sysselsatte. Jeg spørger, om det vel kan betragtes som Dplysning om Tjenestens anstrængende Charakter, at der findes nogle enkelte Tider paa Varet, hvor Forretningerne heelt eller tildeels hvile, eller om man ikke maa erkjende, at det er et feilagtigt Grundlag at opføre sin Dom over en sliq Tjeneste paa at holde sig til disse Undtagelser. Eigesaa sikkert er det, at de Dplysninger, han vilde give os angaaende Soldstedernes Antal og Soldstedernes Indtægter, ere fuldstændigt irrelevante med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorvidt Tjenesten er anstrængende eller ikke. Paa eet Soldsted kan der være en Indtægt af kun 10,000 Rd., og dog kan Personalet bestaae af nogle faa Embedsmænd, der ere haardt anstrængte, og paa et andet Soldsted kan der være en Indtægt af 7 Millioner Rigsdaler,